

Şi cerurile cîntă

Şi cerurile cîntă simfonia,
Şi apele în valuri neîncetat,
În univers domneşte armonia,
Căci Dumnezeu pe toate le-a creat.

Cor:

Munți înalți și întins,
Tot ce e-n necuprins,
Se încuină și-I cîntă mereu.
Simfonii și coral,mările de cristal,
Toate spun:Slavă Lui Dumnezeu!

Pămîntul e considerat altarul,
Iar apa,jertfa pentru curățire.
Pădurile și florile sunt darul
'Naintea Lui de-o sfîntă mulțumire.

Cu toate cîntă marea simfonie,
Şi stelele de pe a lor cărări,
Şi vîntul,și morgana din pustie,
Şi credincioșii Lui în adunări.

Căci tot ce vezi,și tot ce se-nrolează,
Şi munți înalți,și cedrii cei stufoși,
Şi oamenii cei răi,și ei lucrează
Spre binele acelor credincioși.

Căci și viața care-a fost sfîrșită
E doar o pauză într-o melodie,
Dar ea va fi din nou alcătuită,
Şi va suna din nou în veșnicie.

Amin